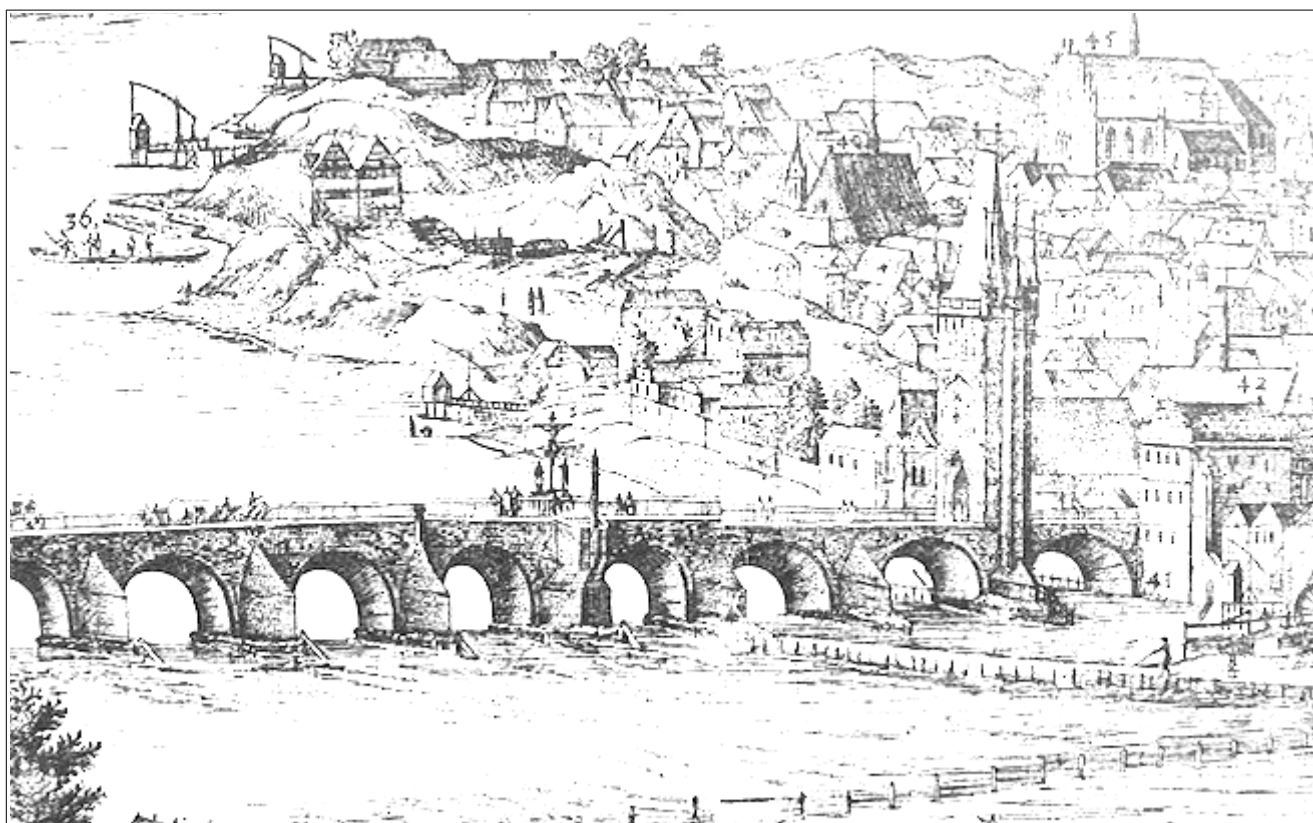

Pověst o prvním kříži na mostě přes Vltavu

Poblíž novoměstské věže stála první socha Kamenného, dnes Karlova mostu. Ukřižovaného Krista s truchlícími, tzv. Kalvárii zachytil na své rytině Jiljí Sadeler na začátku 17. století. Na stejném místě stával prostý kříž už za panování císaře Karla IV. O kříži vypráví pověst z doby, než ho zničili husité.

Tehdy v Čechách udeřila první morová rána. Černá smrt vzala muže Filomeně, která přežila spolu se svým malým kloučkem Toníkem. Žili v osadě zvané Smiechov, kde se v rovině na levém břehu Vltavy rozkládaly vinice, chmelnice, dvory, pole a zahrady. Mladá vdova však se ze svého synka těšila jen krátce, protože osud na ni přivalil další neštěstí.

Jednoho dne k ní přiběhly děti s křikem, že Toník spadl do řeky. Zděšená matka běžela po hlinitém břehu marně. Nikde ani bublinka, nad jejím dítětem se zavřela voda. Plynula tiše a pomalu, jen z mlýnského náhonu padala prudce na kolo. Ani tam nikdo nic neviděl a neslyšel, tak nešťastné Filomeně nezbylo nic jiného, než se modlit k pánubohu. Tu jí padl do oka kříž na mostě. Přešla po mostě, poklekla před křížem a v hlubokém pláči se vroucně modlila k Bohu, aby dušičku jejího chlapečka vzal do nebe.

Ale co se to děje? Kolem kříže se objevila záře a uprostřed uviděla tělo ukřižovaného Krista. Nepromluvil, ale přesto rozuměla, že naléhavě opakuje: „Jdi dál, jdi, jdi pořád dál.“ Vrátila se ke břehu a spěchala spolu s proudem řeky na sever. Pevně věřila svému vidění a šla pořád dál, až tam, kde se Vltava stáčí k východu. Slunce se blížilo k západu, když uviděla cíp ostrova a na něm hned zkraje cosi tmavého. Snad to není mámení? Nebylo, tam u levého ramene Vltavy leželo tělíčko jejího chlapce. Plna těch nejhorších obav se k němu sklonila, ale z očí jí vytryskly slzy radosti. Její Toníček byl živý, jen asi usnul vyčerpáním.

Filomena nesla synka celou cestu až domů. Pověděl jí, že se zachytil silné větve. Ulomila se, ale pomohla mu doplout až pod Letnou, kde se vyškřábal na pevnou zem. Filomena od té doby nikdy nezapomněla při nedělní mši znovu děkovat Bohu a vhodit pár krejčárků do kostelní kasičky.